

και τὸ παρελθὸν αἰκτεῖται,
πούρωγε τὸ ψωμοῦτί.

Κόσμος νέος τιμὰς
νέας προαλείφεται,
τοῦ μυρίζει λουκουμάς
κι' ὅλο ξερογλείφεται.

Νέος κόσμος τραπέζιτης,
ἐνταυτῷ και ψωμοζήτης,
καὶ σὲ δένδρα Χριστουγέννων
θιλέπει πλοῦτον κρεμασμένον.

Πανηγύρεων καιρός,
καὶ πυρρίχιος χορός,
μπάλος καὶ καροσιμαζάς...
ὦ χιλζ φέξη καὶ γιά'μας.

Καὶ μὲ κόμους καὶ θαλίαις
εὐέλπεις δοῦ καθεῖς
πατριώτης ἀληθής:

Ἄνω σχῶμεν τὰς κοιλίας
πρὸς Ἀνύρθωσαν σεπτῆν,
ἀγραπτόν τε καὶ γραπτήν.

Γελά σου, μάννα φουκαροῦ,
ποῦ σ' ἐξάγει κατ' αὐτὰς
κάθε κλεφτοκοκοροῦ
καὶ καθεῖς κλεφτοκοτζά.

Ἐρί πάλι πανηγυρί!..
ζάχαρη φτηνὴ μασσάς...
ἐρί πάλι τὸν φουξά,
ὅπως λένε, τὸν ἀργύρη.

Κολυμπῆς σ' τοὺς μπάρμπα-ντόρους
τῶν προπολογισμῶν,
κι' ὅμως κλαίγεται γιὰ φόρους
καὶ περισσεῖαν δασμῶν.

Τὶ παράξενο καὶ τοῦτο
νὰ γρινιάζης μὲς σ' τὸν πλοῦτο.
Τὶ παράξενο καὶ αὐτὸ
νὰ φερμάρης τὸ λεφτό.

Ἐρί πάλι, κοιλιαροῦ,
κι' ὅσοι πᾶν μὲ τὰ Ντοβλιέτα
νὺν, ζεὶ καὶ πρὸ καιροῦ
τρῶν σ' τὰ πέντε Βιλαέτια.

Τῆς Διπλῆς Βουλῆς ἡ λήξις καὶ κατήφεια καὶ πλήξις.

Φ. —

Περικιέτο προσφιλή,
πάει τῶρα καὶ ἡ Βουλή,
φεύγει κι' ὄρα τῆς καλή.

Φεύγουν φεύγουν οἱ φωστῆρες,
πᾶνε πιά σ' τὰ ξεκουμπιδιά,
καὶ σαρόνουν οἱ κλητῆρες,
τόσα περιττὰ σκουπιδιά.

Τὶ μαρτύριο, βερέμη,
τὶ φρενῶν παροξυσμῆ,
τὶ ζενύκτια, ποῦ τὰ τρέμει
ἐνας κι' ἄλλος λογισμῆς.

Ἐμειναν ἐως σ' τὸ πρῶο
κι' ἀκόμη περιπλέον...
τὶ βῆχας, τὶ καταρροῦ,
τὶ βῆμα νυσταλίον.

Ἐκούτταζες ἀνορθωτὰς φυλῆς προνομίουχου
νὰ βγάλουν τὰ μαγνύλια των, νὰ κάνουν γκούγου γκούγου.

Ἄγρόπνοιας ἐθελπες φρουροῦ
μὲ ταμπλασμένω μᾶτι,
καὶ πατριώτας ὀτρηροῦ
νᾶναι γιὰ τὸ κρεββάτι.

Ἐνέσκηψαν εἰς τοὺς Διπλοῦς συνάχμα κι' ἠμφλουέντζαις,
κι' ἐν τούτοις εἶχαν ὄρεϊ, νὰ κάνουν μεβερέντζαις
'στὸν κύριο Πρωθυπουργό, 'στὸν μάρτυρα Λευτέρη,
ὅπου τοὺς ἐμαρτύρησε μ' ἐκεῖνο τὸ νυκτερί,
κι' ἔγασαν οἱ κακόμοιροι ταῦγά καὶ τὰ πασχάλια των
καὶ δρόμους καταβρέγανε τὰ πρωινὰ τὰ σάλια των.

Κάθε κλεινὸς ἀνορθωτῆς ἐφαίνετο σὰν φάσμα
θυσίαν πατριωτικὴν ἐμφαίνον κι' ἀρροσίωσιν,
καὶ σ' ἔκταναν τὰ μούτρα των νὰ σιχαῖς τὸ πλάσμα,
τὸ κατ' εἰκόνα, Περικιλή, πλάσθην καὶ καθ' ὕμοισιν.

Δόξα σ' τὸ Βουλευτήριον,
ποῦ τᾶλλοτ' ἐμικτήρισε,
κι' ἀγρόπνοιας ἐμαρτύρησε
τριέσπερον μαρτύριον.

Δόξα σ' τοὺς μάρτυρας αὐτοῦ
μικροῦς τε καὶ μεγάλους,
τοὺς προύχοντας τοὺς φειφτεῦτο,
καὶ τοὺς κοινούς τοὺς ἄλλους.

Εὐὸν εὐὸν ἴστος ἦρωας Διπλοῦ Βουλευτηρίου,
εὐὸν εὐὸν τοῦς ποδὸς στέφανος τοὺς πρέπει μαρτυρίου,
ποῦ βγάλανε τὸν κόρακα μὲ τὸσα ζερονήματα
καὶ ρούος εἰς τὰ χέρια τῶν μὲ γὰ χειροκροτήματα.

Ἔπιπλῆξως καὶ θλίψως, βρέ Περιχλῆ, μεγάλης,
ποῦ τώρα δὲν θὰ γράφεται μὲς ἴστος ἐφημερίδας
μῆτε κανεῖς Χρυσόγελοσ μῆτε καὶ Χρυσοστάλης,
ἢ Γόντικας, ἢ Κάβουρας, ἢ Κουλούμπαρδος, Ἄκριδας.

Μὲ νέας στρουγγας πρόβατα θὰ τρέξω νὰ βελάσω,
κὶ ἔπῳταν τοῦ Κορομήλα τοὺς ἠσακρούς ἀκούσω
νομίξω χιλιάφραγκα πὼς ἔχω νὰ χιλάσω
καὶ θέλω πολὺτέλεια βρέ Περιχλῆ, καὶ λουσο.

Εὐδαμονία γύρω μας στριφογυρῶν σὰν σφοῦρα...
Διάταγμα διέλυσε τῶν νόμων τὴν λοκάντα,
καὶ τώρα φιλελεύθερον μὲς γαιρετῆ σαβούρα,
ποῦ νόμιξε πὼς ἴστος Βουλῆ θὰ μείνη μὲ γὰ πάντα,
καὶ θὰ τὴν ἔχη σπῆτι τῆς, εἶδος κρεβδατοκάμαρα,
φορτόνωτας ἴστος βράχη μας βαρεκὶ γαῖδουροσάμαρα.

Π. — Δόξα ἴστος διπλοῦς κυρίου,
ἴστος Διπλῆ ψευτοφιλιάδα...
πόσους νόμους σωτηρίου
δὲν ἀφῆκε ἴστος Ἑλλάδα.

Κὶ ἀποζήσαντι ἐλθὼν
καὶ παντοίων κεφαλῶν,
κὶ ἴσως ζηρανθῆ ἴστος τέλοσ
καὶ πολλῆς σπαρίας ἔλοσ,
ποῦ σ' ἐκεῖνο δικαίνονται κἀνώπεσ ἀνοφελεῖς
καὶ μιάσματα σκορπίζουσι εἰς τὰς ἐδρας τῆς Βουλῆς.

Δόξα ἴστος πλῆρεζουσίους,
δόξα ἴστος τριακασίους,
κὶ ἕκατὸν καὶ περιπλέον,
ποῦ μὲ τούσας παννυχίδας
ἀφῆσαν γρηστάς ἐλιπίδας
ἴστος φυλὴν τῶν σμερδαλιῶων.

Πόσους νόμους δὲν ἀφῆκαν, ποῦ μὲς ἀσφαλίζουν νίκαισ,
καὶ μὲ αὐτοὺς γαμίζεις κἀφαισ, κἀρρα, καὶ διβλοθῆμαισ.
Κὶ ἔπος ἔσωσεν ἐκεῖνος ὁ Περσεύς τὴν Ἀνδρομέδα,
διεσῶθη, Φασουλι, κὶ ἡ δικὴ μας ἡ φυλῆ,
μὲ ἕνα Σύνταγμα, ποῦ λάμπει σὰν νεώκη μονέδα.

Ἔρκος δύο κεχνηαῖων εἰς τὸ Σύνταγμα τὸ νέον.

Ἔρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ πολλοὶ θὰ προσπαθοῦν
ἴστος φιλίας νὰ κτίσουν,
καὶ κἀθε νόμον καὶ θεσμὸν θὰ φιλοτιμηθοῦν
νὰ τὸν καταπατήσουν.

Ἔρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα τὸ νέον
δὲν θάβηαι τὸ Ρωμαιοῦ φύρα καὶ τῶν γονέων,
ἄρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ θὰ ἔβρισκον περισσούμετα
κὶ ἔλο θὰ καταρτίζονται καὶ Στόλο: καὶ Στρατοπέματα.

Ἔρκιζομαι πὼς θὰ γενοῦν ἀληθινοὶ νῶ ἰοί φεύταισ
κὶ ἄρματολοὶ θὰ θγαίνουσι μονάχα κὶ ἔχι κλέφταισ.
Ἔρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ τὰς ἠθάκασ θὰ φρουρήσω
προπάπων καὶ προγόνων,
πὼς καὶ μὲ αὐτὸ τὴν ἀφογον τὴν στάτιν θὰ τηρήσω
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον.

Ἔρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ θὰ δίνω πρώτη θέσι
ἴστος μόνους τοὺς χρυσοῦς,
καὶ θὰ κοφῶμεσ ἴστος καὶ νὰ προσκυνῶ τὸ φέσι
γατόνισσας φεσοῦ.

Ἔρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ ἔθμαι καλοσργασ
κὶ ἀργόμισθοσ μακάριοσ,
πὼς θάμαι πότε Ραμπάγασ,
πότε Σρουγγολάριοσ.

Ἔρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ θὰ τρίβω τὴν κοιλὰ μου
καὶ θὰ ζεσταῖνω ζενοιστοσ τὴν ραχοκοκαλιὰ μου,
πὼς περὶ πόθων ἐθνικῶν
δὲν θὰ πολυκαλιζώμαι,
καὶ πάντα πρὸς τὸ Κεντρικόν
θὰ προσανατολιζώμαι.

Π. — Κῦταξέ τοὺς πὼς σκορπῶνε,
διελύθησαν καὶ πᾶνε
κουρασμένοι νὰ γιορτάσουν
καὶ τὸν ὕπνο νὰ χορτάσουν.

Τὴν διέλυσαν τὴν τζόγκα μὲ ζεφονητὰ καὶ κρότους,
καὶ λυτροῦνοι μερικοὺς
κρατουμένους Κρητικούς
κὶ Ἄγγλογάλλων αἰχμαλώτους.

Τὴν διέλυσαν τὴν τζόγκα, ποῦ μὲς γάρτασε ψωμί...
δὲν θ' ἀκούσῃσ πᾶς Φλαμη,
δὲν θ' ἀκούσῃσ πᾶς Κασίμη...
αἰωνία τῆς ἡ μήνη.

Φ. — Ἔρκιζομαι ἴστος Σύνταγμα τὸ νέον, ἀδελφέ μου,
πὼς ἦρωσ θάμαι καὶ μὲ αὐτὸ δεινοῦ γαρτοπλιέμου.
Ἔρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ τὸν κόσμον θὰ ποθήσω
καὶ μὲ δὸν ὑπέτρονον πρὸς ἔλοσ θὰ δῶσω:

Πᾶρτε σεῖς τὴν λύρα σας κὶ ἔμεισ τὸν ταμπουρά μας,
κὶ ἔλατε νὰ πλουτίσωμε,
κὶ ἔλατε νὰ γληνίσωμε
μὲ κᾶτι γουργυριέματα, ποῦ κάνουν τ' ἄντερὰ μας.

Π. — Ἔρκιζομαι πὼς καὶ μὲ αὐτὸ θὰ τρέψω γερὸ στυλιάρη,
κὶ ἔρεσ καμπόσιασ γαστουκιάσ, καὶ λῶγα κοκκαλιάρη.